

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **Znalecká kancelář Dušek s.r.o.**, IČ 468 84 068, se sídlem v Chebu, K Nemocnici 2A, zastoupeného Mgr.Pavlem Voříškem, advokátem se sídlem v Chebu, K Nemocnici 2, proti žalovanému **Ministerstvu spravedlnosti České republiky**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 21.9.2011, č.j.: 349/2011-OD-ZN/4

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 3.000,- Kč, která bude vyplacena ve lhůtě třiceti dnů po právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze k rukám zástupce žalobce Mgr.Pavla Voříška, advokáta.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti (dále též žalovaného správního úřadu), jímž k odvolání žalobce tento žalovaný správní úřad uvedl, že rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ze dne 9.10.2009, sp.zn. 192/2009-OD-ZN/9, jímž byla žalobci vyslovena výstraha podle ustanovení § 20 písm.c) ve spojení s ustanovením § 22 odst.3 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, nelze napadnout odvoláním.

Žalobce v podané žalobě namítl, že obě rozhodnutí žalovaného správního úřadu jsou nezákonná a postupem žalovaného byl žalobce zkrácen na právech, která mu přísluší.

Žalovaný správní úřad ve vyjádření k podané žalobě uvedl, pokud jde o přípis žalovaného ze dne 21.9.2011, tento nelze za rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 odst.1 správního řádu považovat, když nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva a povinnosti žalobce. Ministerstvo sdělilo přípisem žalobci svůj názor na právní povahu výstrahy a dále skutečnost, že nemá v úmyslu postupovat podle příslušným ustanovení správního řádu a vydat rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 67 odst.1 správního řádu a ustanovení § 65 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s., neboť k tomuto postupu neshledává důvody.

Podle ustanovení § 70 písm.a) s.ř.s. je podle názoru žalovaného přípis ze dne 21.9.2011, č.j.: 349/2011-OD-ZN/4, ze soudního přezkoumávání vyloučen, neboť se jedná o úkon správního úřadu, který není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst.1 s.ř.s. a žaloba je proti tomuto přípisu nepřipustná. Výstrahy, které byly uloženy znalcům, tlumočnickům a znaleckým ústavům podle ustanovení § 20 písm.c) zákona o znalcích a tlumočnících do dne 31.12.2011, již nemají pro budoucí postup správních úřadů žádnou právní relevanci vzhledem k obsahu zákona č. 444/2011 Sb., kterým se mění zákon o znalcích a tlumočnících. Podle nové právní úpravy případné neplnění či porušování povinností ze strany znalce, tlumočníka nebo znaleckého ústavu, může být správními úřady postihováno jako přestupek nebo jako správní delikt právnické osoby.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Sdělením ze dne 9.10.2009, sp.zn.: 192/2009-OD-ZN/9, byla žalobci sdělena výstraha podle ustanovení § 20 písm.c/ ve spojení s ustanovením § 22 odst.4 zákona č. 36/1967 Sb., ve které byl upozorněn na to, že zde popsáním jednáním porušil zákon č. 36/1967 Sb.

Na toto sdělení reagoval žalobce podáním, které označil jako „odvolání“.

Dopisem ze dne 21.9.2011, č.j.: 349/2011-OD-ZN/4, bylo žalobci Ministerstvem spravedlnosti sděleno, že při udělování výstrahy ve smyslu ustanovení § 20 písm.c) zákona č. 36/1967 Sb., ve znění účinném do dne 31.12.2011, nedochází k založení, změn či zrušení práv nebo povinností znalce, tlumočníka nebo znaleckého ústavu a z tohoto důvodu se nepostupuje ve správním řízení. Udělenou výstrahu nelze napadnout odvoláním podle ustanovení § 81 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., stejně tak není dán důvod například pro zahájení přezkumného řízení podle ustanovení § 94 a následujících správního řádu, či k obnově řízení podle ustanovení § 100 a následujících správního řádu.

Městský soud v Praze se musel dříve, než se mohl zabývat věcně otázkou důvodnosti podané žaloby, vypořádat s otázkou, zda jsou v dané věci splněny všechny zákonem stanovené podmínky, za nichž může soud o žalobě rozhodnout (podmínky řízení).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení „rozhodnutí“ žalovaného správního úřadu, jímž k „odvolání“ žalobce tento žalovaný správní úřad dopisem ze dne 21.9.2011 žalobci sdělil, že „rozhodnutí“ Ministerstva spravedlnosti ze dne 9.10.2009, sp.zn. 192/2009-OD-ZN/9, jímž byla žalobci vyslovena výstraha podle ustanovení § 20 písm.c) ve spojení s ustanovením § 22 odst.3 zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, nelze napadnout odvoláním. Žalobce brojí proti úkonu správního orgánu, kterým byla žalobci podle ustanovení § 20 písm.c) zákona o znalcích a tlumočnících, udělena výstraha.

Soud proto zkoumal otázku, zda udělení výstrahy znalci podle ustanovení § 20 písm.c/ zákona o znalcích a tlumočnících a s tím související úkon ze dne 21.9.2011 splňují i předpoklady rozhodnutí, které lze přezkoumat soudem ve správním soudnictví. Z následujících důvodů přitom soud dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle ustanovení § 65 odstavec 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále

jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Z uvedeného ustanovení § 65 odstavec 1 s.ř.s. vyplývá, že za rozhodnutí ve smyslu definice zde upravené lze považovat jen takový úkon správního úřadu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti určitého subjektu.

Soud se proto zabýval otázkou, zda výstraha, udělená žalobci, podmínky uvedené definice splňuje. Po posouzení této otázky dospěl k závěru, že tomu tak není.

Výstraha udělená žalobci nemá ve vztahu k němu žádné konkrétní následky v tom smyslu, že na jeho právech ani povinnostech se nic nezměnilo. Žalobce je tímto sdělením upozorněn na to, že se dopustil porušení zákona. Je na něm, aby z tohoto upozornění pro své jednání vyvodil on sám důsledky, popřípadě učinil opatření, aby se do budoucna takového porušení zákona vystríhal. Teprve tehdy, kdy by se dopustil porušení zákona opakovaně, bylo by možno zahájit proti němu řízení o uložení sankce. Výstraha je v zásadě určitým dobrodíním zákonodárce, který správnímu úřadu umožňuje, aby v případě, kdy je u určitého subjektu zjištěno první porušení zákona, nepřistoupil přímo k zahájení řízení o uložení sankce, naopak mu umožňuje, aby nejprve na porušení zákona upozornil a teprve při opakovaném zjištění případně k sankčnímu postihu přistoupil. Na subjektu, který se porušení zákona dopustil, pak je, aby v rámci svého vlastního rozhodnutí upravil své chování tak, aby k zahájení řízení o uložení sankce nedošlo.

Charakteru výstrahy pak odpovídá proces jejího přijímání. Sdělení či upozornění na to, že žalobce porušil zákon, učinil žalovaný na základě získaných poznatků. Nezahájil tím žádné řízení, správní řízení se nekonalo. Na úkony, které nemají přímé důsledky na práva a povinnosti subjektů, správní řád nedopadá. Proto proti sdělení o udělení výstrahy nelze podat odvolání. Proto také žalobou napadený úkon žalovaného ze dne 21.9.2011 není rozhodnutím o odvolání, ale samostatným úkonem žalovaného, obsahující poučení o nemožnosti odvolání podat.

Od charakteru úkonu ze dne 9.10.2009 o udělení výstrahy se samozřejmě odvíjí charakter napadeného úkonu ze dne 21.9.2011. Ani tento úkon tedy není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odstavec 1 s.ř.s., nýbrž sdělením žalovaného o tom, že udělení výstrahy ze dne 9.10.2009 nelze napadnout odvoláním.

K tomu, co bylo výše uvedeno, považuje soud za vhodné podotknout, že obdobná úprava, obsažená v zákonu č. 36/1967 Sb., je obsažena i v zákonu č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Podle ustanovení § 59 tohoto zákona je rovněž jako podmínka pro možné zahájení řízení o uložení sankce upraveno, že mu musí předcházet úkon správního úřadu – upozornění. Upozornění podle uvedeného zákona má zcela shodný charakter, jako je výstraha podle zákona č. 36/1967 Sb. Má upozornit určitý subjekt na to, že porušuje zákon a teprve tehdy, jestliže tento subjekt sám dobrovolně neučiní opatření k tomu, aby do budoucna zákon neporušil, přichází v úvahu za toto opakované porušení zákona možnost postihu ve formě uložení sankce. To, že upozornění podle zákona č. 231/2001 Sb. není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odstavec 1 s.ř.s. a nejde o úkon, který by byl vydán v procesu podle správního řádu, bylo opakovaně judikováno Nejvyšším správním soudem (například rozsudek ze dne 6.8.2009, č.j. 6A 46/2008-97, rozsudek ze dne 6.4.2011, č.j. 7As 20/2011-95, oba dostupné na www.nssoud.cz). Vzhledem ke shodnému

charakteru výstrahy podle zákona č. 36/1967 Sb. a upozornění podle zákona č. 231/2001 Sb. lze uvedenou judikaturu použít i na daný případ.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že ani výstraha ze dne 9.10.2009, ani sdělení ze dne 21.9.2011 nejsou rozhodnutími ve smyslu ustanovení § 65 odstavec 1 s.ř.s.

Podle ustanovení § 70 písm.a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Podle ustanovení § 68 písm.e) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno. Podle ustanovení § 46 odst.1 písm.d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je nepřipustný. Soud proto s poukazem na ustanovení § 46 odst.1 písm.d) s.ř.s., § 68 písm.e) s.ř.s. a § 70 písm.a) s.ř.s. návrh žalobce odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst.3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby v částce 3.000,- Kč rozhodl soud podle ustanovení § 10 odstavec 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., ve znění účinném ode dne 1.8.2011 (zákon o soudních poplatcích), podle něhož soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, byla-li žaloba odmítnuta. Soud proto podle tohoto právního ustanovení rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3.000,- Kč prostřednictvím jeho zástupce z účtu Městského soudu v Praze.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26.dubna 2013

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu